

Кона̀ка – Ич., 32,5, ниви и ливади край пътя за с. Нейково. Според местни предания тук спирали на почивка турски кертани. Едно от значенията на тур. дума *konak* е ‘място, спирка за нощуване, отсядане (Турско-български речник. С., 1962, с. 316).

Кона̀к дол – Шив., неуст., от рум. вл., за нива.

Конаклѣ̀ка – Б., неуст., от рум. вл.

Конаклѣ̀ моста̀ – Нов., СИ, неуст.

Кондевите върби – Ж.в., Ю 6,5, ниви и върби край р. Тунджа, при които се удавил *Кондю*.

Кондев прѣ̀слап – Ич., СИ 2,5, планински превал на стар път, по ЛИ.

Конденец – Г.Ал., СИ 4,5, хълмиста местност, сега придадена към землището на с. Зимница.

Конденѣ̀шка могила – Г.Ал., СИ 4, възвишение в м. *Конденец*.

Кондѣ̀зовото – Ич., някогашни имоти на *Кондѣ̀зовите* край р. Луда Камчия, по ПИ.

Конощѣ̀пца – Др., И 8,5, пасище в дол с кладенец. Някога тук са пасели селските коне. От местно название на попово прасе (насекомо) – *конощѣ̀п*.

Конска поля̀на – Коз., СЗ 4,5, планински връх, поляна

Конската стена̀ – Сл., СИ 5, отвесни скали край *Дълбоки дол* и пътека на *Сините камъни*. Там някога са паднали коне.

Конски агѣ̀л – Кал., С 1,5, планинска поляна в Осенова кория с кошара на Гено *Коня*. По ПИ

Кончѣ̀ яна̀ – Сред., неуст., от емл. рег.

Коняджѣ̀к – Сб., СЗ 3, пасище.

Кона̀на могила – 1. Б., СИ 1,7; 2. Гав., СЗ; 3. Др., СЗ; надгробни тракийски могили, които са частично разкопавани от иманяри.

Копенѣ̀щето – Сот., СИ 4.

Копѣ̀тото – Коз., СЗ, гора, в която според местна легенда на камък е отбелязано *копитото* на коня на Крали Марко.

Копривѣ̀ка – Сл., С 7, планинска поляна на изток от връх Българка.

Копринджѣ̀мѣ̀нчовата чешма̀ – Ич., ЮЗ, стара чешма, сега в развалини, по стария път Сливен – Ичера. По ПИ на фамилия от Сливен – *Копринджѣ̀ Минчо* – ктитор на църквата „Св. Димитър“ в Сливен, а *Стефан Копринджѣ̀минчев* е участник в националноосвободителните борби пре 60-те г. на XIX в. ДИ: *Маринкова чешма*

Кордѣ̀ла – Глш., СЗ 0,6, каменист рид от *кордел* – връх между два дола (Героv II 1976: 399).

Коренѣ̀ка – Ст.р., ЮИ 2,5.

Коренѣ̀ка – Т. кл., неуст., от емл. рег.

Коренѣ̀щето – 1. Бл., СЗ 0,6; 2. Гер., С 1,5; 3. Бож., неуст., от емл. рег.; 4. Глш., неуст., от запис 1984 г.; 5. Кам., ЮЗ 2; 6. Сам., И 1; 7. Топ., ЮЗ, ниви, земи, на които е имало дървета и които са изкоренени, за да се превърнат в обработваема площ.